

Voorwoord

37^e jaargang augustus nr. 408

Beste Heinkelleden,

Terwijl ik dit voorwoord schrijf, ben ik ineens bewust van het feit, dat als jullie dit lezen, we ons rittenseizoen alweer achter de rug hebben. Een prachtig aantal ritten zijn verreden. Ik hoef ze niet allemaal op te gaan noemen. Iedereen die dit jaar een rit heeft meegereden, heeft ervan genoten. Geen enkele rit kwam boven de andere uit. Ze waren allemaal fantastisch, de gewone reguliere ritten en niet te vergeten de drie zaterdagritten.

Alles lijkt pais en vree, maar je moet soms de discussies horen. Wat hebben we als bestuur het fout gedaan, door te besluiten dat we de niet-reguliere leden een bijdrage vragen om een rit mee te rijden. Natuurlijk zijn wij als Kwakelse Heinkelrijders zeer gastvrij. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd, ja toch? Gelukkig heeft het bestuur ook een puur Hollandse inslag en natuurlijk de opdracht van de club, om goed op de winkel te passen "Zoals een goed huisvader betaamt". Dit betekent dat we ook de financiën streng in de gaten houden gedurende het jaar. Even een paar keiharde feiten op een rijtje. De vaste kosten van de club zijn goed op te brengen als de club niet te snel kleiner wordt. We hebben als club een aansprakelijkheidsverzekering en een rechtsbijstandverzekering, ook is de ambulance verzekerd en zeer belangrijk ook het te vervoeren Heinkelmateriaal (met panne), wat op deze aanhanger staat, alsmede de afschrijving van de ambulance. Als we uitgaan van een gemiddelde rit met 25 deelnemers, dan zijn de vaste kosten 6 euro per deelnemend lid, dit exclusief de koffiebonen. Een belangrijk gedeelte van jullie contributie gaat dus naar de ritten! We kunnen toch onmogelijk iedereen die geen lid is, zomaar mee laten rijden! Vandaar het bestuursbesluit om 5 euro te vragen, inclusief bonen. Onredelijk? Neen toch! Uiteraard gaan we op de ALV 2018 hier nog op terug komen.

Verder staat het bestuur open voor jullie suggesties over het AANHEINKELLEN. Een periode zonder ritten komt er aan. Gebruik alsjeblieft deze tijd om er eens over na te denken. Wil ik, willen wij dit een keer doen. Lieve Heinkelaars, het moet toch niet zo zijn, dat het steeds dezelfde moeten zijn. Wij willen als bestuur graag een paar voorstellen hierover ontvangen, uiteraard binnen twee maanden. Dat moet toch kunnen, om voor december een plannetje te lanceren in grote lijnen.

Stel ons niet teleur, wij doen ons best om alles zo goed mogelijk aan te sturen.

Simon van der Heden

Inhoudsopgave Heinkeltje **408 oktober 2017**

Voorwoord	blz. 3
Lief en Leed	blz. 5
Zaterdagrit Adriaan van Breda 16 september 2017	blz. 6
Nationaal Veteraantreffen 2017	blz. 10
Zaterdagrit vanuit Nieuwveen 23 september 2017	blz. 12
Aangenaam kennis te maken	blz. 14
Twijfelgevalletje...	blz. 15
HeinkelHandel	blz. 18
De ter nagedachtenis aan Adriaan van Breda	blz. 19
Herdenkingsrit Adriaan van Breda	blz. 22
BBQrit Arie Verdonk en Jaap Overwater 01 oktober 2017	blz. 27
Doet ie 't of doet ie 't niet (vervolg)	blz. 31
Van de redactie	blz. 34

Sluitingsdatum kopij is **8 november 2017**

redactie@heinkelklubdekwakel.nl / Mauritslaan 6 b, 6161 HV Geleen

Lief en Leed

Jan Hogema is weer thuis . Jan voelt zich iedere dag wat beter, nog moe en emotioneel. Voor degene die Jan op willen zoeken, even contact opnemen om een afspraak te maken:

**Ter Braaklaan 21
1422 CT Uithoorn.
0297-533534/06-22557868**

Jan, wij wensen jou een voorspoedig herstel toe, namens alle leden van de Heinkelklub de 'Kwakel' & het bestuur.

Op 29 november wordt Jos van Tuijl 65 jaar. Jos, van harte gefeliciteerd en nog heel veel jaren erbij namens alle leden van Heinkelklub de 'Kwakel' en het bestuur.

**Jos van Tuijl
Ivoornestraat 2 Zhoog
1055 ZX Amsterdam**

Zaterdagrit Adriaan van Breda 16 september 2017

Jeeeee!! Wat een buien hebben wij in de bollenstreek, vlak voor vertrek. Het is al een tijdje aan de gang met die regenbuien. Augustus was geen topmaand qua weer, Arie bofte met zijn rit. September zou het goedmaken volgens verwachting. Tot nu toe lukt dat niet echt. Gewoonweg veel pokkenweer, op zijn Hollands gezegd. Op het programma staat vandaag een zaterdagrit ter herdenking van de twee jaar geleden gestorven Adriaan uit Deursen Dennenburg, behorende tot de gemeente Ravenstein. Bij gebrek aan een aanhanger is mijn keuze beperkt tot onze Japanse 'nep-Heinkel', om toch met een scooter deel te nemen aan de rit. Met redelijk comfort wordt de afstand overbrugd, de regen slaat me vanaf het begin om de oren tot ergens bij Zaltbommel een flauw zonnetje door de wolken prikt. Heb twijfel gehad of de rit door zou gaan, zoveel water kwam af en toe naar beneden. Kon het telefoonnummer van Andrea niet zo gauw vinden en vertrok volgetankt naar Brabant. Ondanks de navigatie toch een afslag compleet gemist op de A2 waarna oneindig omrijden door een tweede fout het gevolg was. De tijd tikte door. De circa drie kwartier die ik theoretisch over zou moeten hebben na beëindigen van de heenrit, werden er volgens de TomTom 7 minuten te kort.

12 uur is 12 uur en dan zou de stoet voor mijn neus vertrokken zijn. Hè gelukkig, zijspanritmeester Jan Piels had het Brabants kwartiertje ingesteld en zo kwam ik ruim op tijd aan. Helaas was er een klein ongevalletje gebeurd op de parkeerplaats. Kees Storm, de man van de altijd goedlachse Kitty, maakte een mooie val maar kwam lelijk terecht. Een bezoek aan het ziekenhuis voor een reparatie aan de bovenlip, maakte dat hun dagje uit in het water viel.

(het verbaast mij wel eens, wat mensen allemaal kunnen verzinnen om iets niet te hoeven doen. Kees probeerde volgens mij hier zijn snor te drukken. Letterlijk! Je kunt het ook gewoon vertellen dat je bij nader

inzien niet mee wil rijden. Véél minder pijnlijk en nu loop je zelfs het risico dat je een stukje moet schrijven omdat je pech hebt ;)

Water viel er genoeg uit de hemel. Vooral bij ons thuis en ook in Heemskerk waar Elly en Nico hun scooters achterlieten en slechts per auto zonder aanhanger voor hun Heinkels richting Deursen Dennenburg aankwamen, in de veronderstelling dat met zulk weer niet gereden wordt. Jan Piels deelt breed lachend mee, dat het in Brabant alleen regent als het echt nodig is. Haha, een mooie uitspraak. Dat het verder droog bleef, wijt ik toe aan Adriaan, die op gepaste afstand via zijn familieleden alsnog deze rit tot in de puntjes heeft geregeld. “Hoe doet ie ‘t?”, vroeg ik me steeds af. Hoe krijgt Adriaan wel voor elkaar dat het goed weer is en de rest van Nederland als het ware verzuipt, met name het westen?

De groep Heinkelaars in de St Rochusstraat geven snel een warm welkom. Hoogste tijd om de rit te starten. We rijden weg onder een steeds sterker wordende zon. Al gauw zie ik heel grote koepelvormige bouwwerken langs de weg. Een Bossche Bollenfabriek? Het blijkt een biogasfabriek te zijn. Leuke boerenweggetjes rijden we af, zo zou ik ze willen noemen. Veel asfalt rolt onder de wielen door. Klinkerweg lijkt uit te sterven. Alleen de kinderkopjes op de Torenlaan laten duidelijk weten dat we niet over een biljartlaken rijden. Elly en Nico fungeren als ambulancechauffeurs. Links maisveld, rechts groeit wat, dat als prei op mij overkomt. Dijkje op, dijkje af. De dijken lopen als rode draad door het verhaal. En vrij rijden kan je in deze omgeving als de beste. Overal groen om ons heen. Mooie woonboerderijen met leuke dierenweitjes. Kippen, geiten, soms een hangbuikzwijntje in de tuin. De route gaat zo erg lekker en af en toe veranderen we van richting. Nergens verkeerslichten die ons staande houden. Andrea en Tonnie rijden in de auto voorop, doen in samenwerking met zijspan-equipe Piels hun werk als ritmeesters. We komen deze rit langs plekken die Adriaan dierbaar waren. Daar waar het kanon werd afgeschoten, het gildeteken op de toren, de plaats waar hij aanHeinkelen organiseerde in 2015. Het is allemaal dik de moeite waard. Dan een korte klets-pauze bij de Máxima sluizen te Lith. Echt paar van der

Heden maakt van de gelegenheid gebruik om chocolade met blauwe muisjes uit te delen, ter ere van de geboorte van hun kleinzoon Chris. Kort daarvoor hadden ze nog een leuke achterband met hun Kabineroller. Het ging niet geheel vlekkeloos met de wielwissel. Laten we het er op houden dat de auto niet ver van de krik valt! Het liep goed af, geen vingers of andere uitsteeksels waar leven in zit, bekneld geraakt. Even later werd de rit vervolgd alsof er niets was gebeurd.

De koffiestop. Geen idee meer waar, wel dat het een goed adres voor de inwendige mens was. Lekker bakkie gedaan, een enkeling lunchte. De room bij de koffie zat in een glaasje. Onderin, jawel, een beetje likeur. Een gezellig onderonsje met de hoofdredacteur gehad. De redactrice reed ook mee, maakt u zich geen zorgen. Sla ik vast wat details over, elke keer weer kwam Adriaan op in de herinnering. "Hoe doet ie 't?", dat was mijn repeterende vraag. Want het bleef tegen de verwachting in droog. Plotseling een korte bui. We waren al in de buurt van een stevige brug over de Maas en hier hielden we als groep even stil. Ach, een goede rit moet gezegend worden, zei Jan Piels.

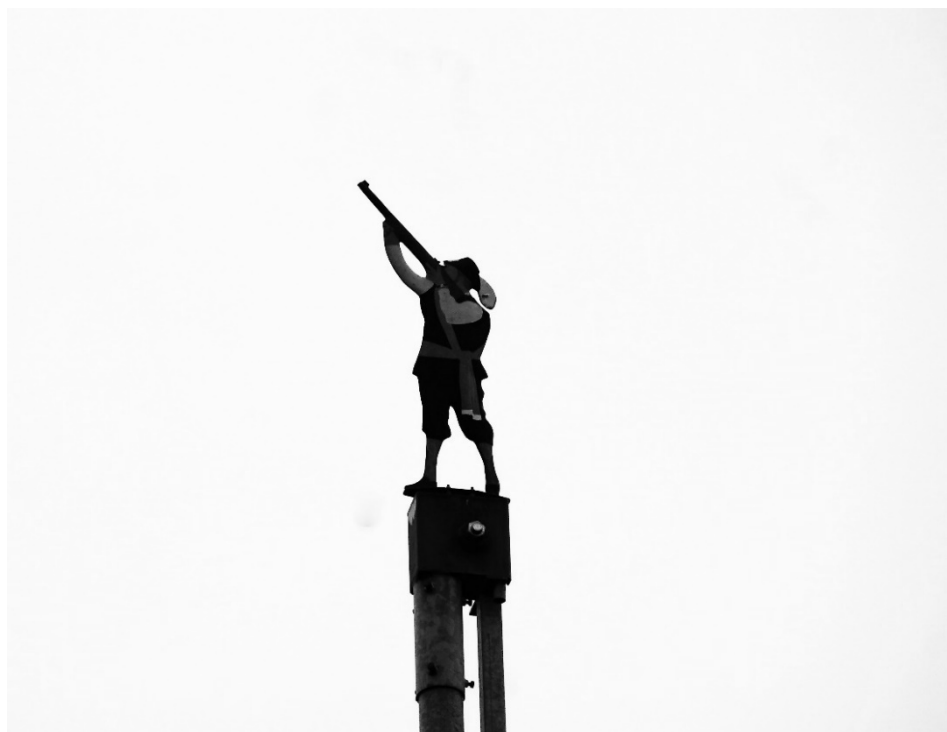
Heel veel gezien onderweg. O.a. grote, ik bedoel daarmee echt GROTE landbouwvoertuigen, de beruchte kinderkopjes gevoeld, de prachtige uiterwaarden langs de Maas bekeken, zwaar behaard vee met horens als hoge choppersturen. Noem maar op. Van alles dus en welgeteld maar één (1!!) verkeerslicht. Op den duur een bord met opschrift IJs en Koffie. Daarvoor moet je rechtsaf. Ik durf er vergif op in te nemen dat Jan dat gaat doen. Precies daar gaat men links! Tenslotte komen we terug in de doodlopende St Rochusstraat. Einde zaterdagrit, Heinkels opladen indien nodig en naar huis. Niet in dit geval. De gastvrije deur op nr 17 ging wagenwijd open en zo werden de deelnemers door familie en schoonfamilie voorzien van een pilske of iets anders te drinken naar keuze want er stond een giga koelkast met allerlei lekkere koude drankjes. Natuurlijk ook koffie en thee uit een andere hoek. Even koffie gedronken. Tijd om te gaan Kees. Nee, we mogen blijven eten. Soep met ballen. Alsof dit niet genoeg was, een koud buffet er achter aan. Ondertussen zagen

we Adriaan zijn tevreden gezicht op een foto op een gedenktafeltje in de bijkeuken. Het ging hier precies, zoals hij het gewild zou hebben. Iemand kan dan wel overleden zijn, je bent pas echt dood als ze je vergeten zijn. Dat zal waarschijnlijk nooit gebeuren. Ondanks de trieste reden dat we bij elkaar waren, merk je al gauw dat de lach het wint van de traan. Vooral tijdens het ijs eten. Zelden zo'n uitzonderlijk tevreden gezicht bij Jan gezien. Terwijl onze ritmeester altijd al een blij mens is in Heinkelgezelschap. Alles was top geregeld!

Andrea, Tonnie en familie, nogmaals hartelijk bedankt vanuit het westen

Met vriendelijke groet,

Kees Colijn

Nationaal Veteraantreffen 2017

Op 23 september was het weer zover: het Nationaal Veteraantreffen in Woerden. Het grootste eendaagse oldtimer-tweewielertreffen Nederland en misschien wel heel Europa. Om half 8 's morgens startte in mijn Hein naar Oude Wetering te rijden. Vanaf daar

in
in
om

gezamenlijk met Simon naar Woerden getuft, alwaar we om 09.00 uur arriveerden. Het was superfris en ik had bijna geen gevoel meer in mijn handen! Gelukkig kregen we een consumptiebon en zijn we eerst een bakkie pleur gaan halen, om zowel mijn handen als de inwendige mens op te warmen.

Toen de stand "opgebouwd". We hadden niet zoveel meegenomen omdat alles in de Kabine meegenomen moest worden, maar een paar fotoboeken, vlaggen en wat andere spulletjes werden uitgesteld. Gelukkig deed het zonnetje zijn uiterste best en was het heerlijk vertoeven.

Een enkeling had belangstelling, een paar maal hebben we mensen gesproken die wel geïnteresseerd waren om een Heinkel te kopen. We hebben ze dan, uiteraard, ook van harte uitgenodigd om een kijkje te nemen op onze (vernieuwde!) website en om lid te worden van onze gezellige klub.

Enkele klubleden die niet met de rit meegegaan waren, waaiden ook bij de stand aan en werden verwelkomd met een kopje koffie. Het terrein was inmiddels zo vol met oude tweewielers dat de Heinkels buiten het terrein geparkeerd moesten worden!

Rond 11.00 uur was de rit vanuit Nieuwveen vertrokken en rond half 1 kwamen ze aan op het exercitieterrein. Het was gelijk volle bak en gezellig. Er werd volop koffie gedronken met een heerlijk koekje erbij. Ton had de rit voorgereden, maar had middags nog andere verplichtingen, waardoor Jan Samsom de rit terug leidde. Rond 14.00 uur hebben Simon en ik de kraam opgebroken en om kwart over 2 vertrok de rit richting Nieuwveen. Ik reed mee met de afspraak dat ik ergens af zou haken en rechtstreeks naar huis zou rijden. De rit was heerlijk! Het was supermooi weer en de omgeving was ook mooi!

Moe maar voldaan thuisgekomen. We mochten liefst 24 clubleden ontmoeten aan onze stand. Ik draag mijn stokje nu over en volgend jaar mag iemand anders de stand bemannen/bevrouwen!

Heinkelgroetjes van Carole

Zaterdagrit vanuit Nieuwveen 23 september 2017

Vanaf 10.30 u staat de koffie klaar. Heinkelaars van de klub uit De Kwakel kunnen bij Ton en Annet Hoogenboom “een bakkie doen” vóórdat ze aan de rit beginnen. Die start om elf uur volgens de aankondiging in ‘t Heinkeltje. Doel van de rit is een bezoek aan het Nationaal VeteraanTreffen te Woerden. De zon schijnt lekker na een koude nacht, vandaag wordt het een mooie dag. De koffie en thee smaken goed, Annet serveert er flink wat koek bij. Elf uur gaat het niet worden, want we zitten veel te gezellig op hun terras met riant uitzicht over boerenland. Een aantal gezichten was de week ervoor bij Adriaans rit te zien. Nieuw was Jan Willem, kersvers HKDK-lid en sinds kort in het bezit van een uit Zweden geïmporteerd Heinkel-autootje. Oude bekende op de parkeerplaats: de scooter van zaliger ome Theo van der Zijden. Zoon Kees heeft zijn motorrijbewijs gehaald, vervolgens de Heinkel losgetrokken na een stilstand van 12 jaar. Ben Koppert heeft daarna de puntjes op de Heinkel-i gezet en vandaag gaan ze samen een fijne rit maken. Ruim een kwartier later dan gepland worden de voertuigen opgezocht. Vanwege de grootte van de groep, net te groot voor één ploegje, wordt besloten toch voor-en-door-elkaar te rijden. Scooterbaron R. van Zelden tot Nooitthuys meldt zich spontaan als sluitrijder en is herkenbaar aan een geleend fluorescerend geel vestje. Hij moet op correcte deelname van de gasten vertrouwen, want de route kent hij net zo min als hen. Het is een kleine groep, maar je weet nooit hoe het loopt. Meestal is het zo, dat je net ergens langs de weg als aanwijzer staat, de sluitrijder alweer opduikt. De motor uitzetten heeft dus weinig zin. Knap hoe Co Plasmeijer nog behendig op zijn A2 met ons mee sjeest want lopen gaat hem wat minder af. Een opvouwbare wandelstok behoort inmiddels tot zijn standaard uitrusting om op plekken te komen waar de Heinkel niet verder kan.

Eigenlijk niet eens zo gek ver van mijn huis weet Ton hele leuke wegen te vinden die zeer geschikt zijn voor relaxte Heinkelritjes. Van Nieuwveen

langs Nieuwkoop, Zwammerdam??, Bodegraven en zo door naar Woerden. Het verliep vlotjes, totdat we in de Woerdense bebouwde kom kwamen. Kruipend, van verkeerslicht naar verkeerslicht. Ja, er waren vandaag duidelijk meer mensen op de weg dan wat losse Heinkelrijders. Kwamen we bij het exercitieterrein aan, mochten we het veld niet meer op vanwege de drukte. Dan maar er buiten parkeren. Gezellig langs de kant stonden de scooters van de Kwakelse leden als bezienswaardigheid opgesteld. Ze vallen qua uiterlijk best op als familie tussen de lange rij motorfietsen, hoe exotisch die soms mogen zijn. Daar kom je voor naar het NVT, kijken naar andermans hobby en je eigen voertuig aan anderen laten zien. Al rap komen we Cees van Dongen op een motorfiets tegen. Hij gaat al huiswaarts. Een snelle groet en dan op naar de stand van HKDK. Nou nou. Onze klubstand stond er fraai bij. Dat hadden Simon en Carole dik voor elkaar. We strijken neer voor een praatje en bewondering. Anton Straver komt ook langs gelopen, hij staat vandaag met een DKW in de belangstelling.

Jan Samsom zal de ritmeester op de terugweg zijn. Ton had teveel afspraken voor deze dag om dat er bij te doen. Om twee uur gaat de stoet retour richting Nieuwveen. Zonder Kees Colijn. Die blijft hangen op het NVT omdat hij wat motorkennissen heeft ontmoet en de tijd tikt te snel weg om alweer op te stappen voor de naar-huis-toe-rit. Pas om vijf uur is de fut uit het NVT en Kees rijdt weg. Nog één week en een dag te gaan, dan doen we de BBQ rit. Wat gaat dat mooie seizoen toch snel voorbij.

Kees Colijn

Aangenaam kennis te maken.

Ik ben Jan Willem van de Vreugde en kom uit Vinkeveen. Mijn vrouw en ik runnen een winkel in vintage design en ik ben gek op verzamelen. Jaren geleden kwam ik voor het eerst in aanraken met dwergauto's toen ik ze toevallig op het internet voorbij zag komen. Ik was meteen verliefd! Op het internet keek ik rond naar een autootje voor mezelf, maar ik durfde het toen nog niet aan om een auto uit het buitenland te halen. Toch bleef het kriebelen en na een kleine financiële meevaller besloten mijn vrouw en ik om toch maar weer eens te gaan zoeken. Via Google kwam ik op een Zweedse website terecht en daar stond ons Heinkeltje te koop. Na veel heen en weer mailen en appen met de verkoper voelde het toch wel vertrouwd aan. Een vriend van mij ging toevallig naar Zweden om meubels in te kopen en was bereid om het autootje achterin zijn Mercedesbus mee terug naar Nederland te nemen. Omdat ik van tevoren betaald had bleef het spannend tot het eind, maar na aankomst in Nederland viel het honderd procent mee! Starten en lopen! Op 21 oktober zal ons Heinkeltje een Nederlands kenteken krijgen, dus ik hoop volgend jaar aan enkele ritten met de Heinkelclub mee te kunnen doen.

Twijfelgevalletje...

Zondag 1 oktober. Mijn grote zoon wordt vandaag 16! Wow, wat vliegt de tijd! Maar.... Ook is er het Afheinkelen, de laatste rit van het Heinkelseizoen. Aangezien we de verjaardag op zaterdag gevierd hebben, kunnen we toch naar De Kwakel. Zoonlief ging zowaar mee!

Een nieuwe locatie: Poldersport. In een mooie ruimte konden we inschrijven. Koffie, thee en Kwakelse Krentewegge stond voor iedereen klaar. De inschrijving was niet alleen voor de rit, maar ook voor de barbecue en eventueel kon de contributie al voldaan worden, dus het was een heen en weer geregeld met geld. Altijd tekort wisselgeld, hoeveel je ook bij je hebt! Gelukkig komen er ook een hoop met gepast geld, waardoor het op het eind toch nog goed is gekomen.

Klokslag 12 uur is het vertrek. Wederom langs mooie weggetjes en door mooie landschappen. Het weer is vriendelijk, het zonnetje deed zijn best, maar kwam niet helemaal door het wolkendek.

De eerste stop is langs een kanaaltje. Mooi plekje, maar volop in de wind! Even gezellig bijgebept en toen gingen we weer verder. Ton reed op de Goggo die zijn vader in 1957 nieuw heeft gekocht. Heel speciaal! En nog specialer toen we langs de kerk in Ouderkerk reden. Cirkeltje rond?

In Aalsmeer op een industrieterrein was de stop waar iedereen naar uitkeek: koek en zopie!!! We kregen heerlijke warme choco met een plak snijkoek. Ook hier werd uiteraard volop gekletst!

Mooi op tijd, net na half 4, waren we weer in De Kwakel. Heerlijk handen warmen aan een glas thee! Nog meer mensen ingeschreven voor de barbecue, waardoor we uiteindelijk over de 70 deelnemers (en 8 jongeren) mochten noteren.

Toen het officiële gedeelte: opening en eren van de rituitzetters. Wendy had ontzettende mooie en originele t-shirts gemaakt, met de "Heartbeat of a Heinkel addict" oftewel, de hartslag van een Heinkel-verslaafde. Ik was blij dat ik dit jaar een rit had uitgezet!! Wat een bof!

Net na vijven werden er een aantal (5 of 6?) barbecues onder de overkapping neergezet en het buffet werd geopend. Er was genoeg voor iedereen: lekker stokbrood, kruidenboter, salades, pastasalade, sla en vlees. Ook voor de vegetariërs was er een aparte schaal, alleen zalm voor een vegetariër? Die snapten we niet helemaal...

Al snel was iedereen aan het lopen met bordjes en barbecues en magen aan het vullen. De kaakspieren werden ook volop getraind, zowel door het kletsen als het kauwen.

Rond half 8 vonden we het wel welletjes. Ik wilde graag naar huis rijden als het nog niet helemaal donker was, dus motorpak aangetrokken en Kees gepord om mee te gaan. Mike kreeg een lift van Mariela, wat hij erg prettig vond. Alleen, helaas.... Hein

gestart, geen probleem. Maar toen ik hem van de standaard af reed, voelde ik dat het mis was : Lekke band! Alweer?!?! Vorig jaar tijdens het Afheinkelen had ik ook al een lekke band! Alleen toen tijdens de rit.

Vandaar ook de titel van dit stukje: de pech was NA de rit, dus eigenlijk
hoef ik geen stukje te schrijven!!

Kees (Colijn) en Kees (Storm) waren zo lief om mijn reserveband eronder
te maken, met hulp van Hans van der Zwaan. Uiteindelijk toch in het
donker, rond 2030 uur huiswaarts gereden. Bij de Hoofdvaart in Nieuw-
Vennep gezwaaid naar mijn bandenwisselaar Kees, ik sloeg af en hij moest
nog een stukje door naar Sassenheim.

Moe, maar terugkijkend op een mooi seizoen, dus zeker voldaan thuis op
de bank geploft!

Het was een heerlijke dag!

Heinkelgroetjes van Carole

HeinkelHandel

Dit is het advertentieblad van Heinkelklub "De Kwakel". Deze pagina wordt samengesteld door de redactie. Wij hebben geen enkel inzicht in de kwaliteit van het gebodene en adviseren dringend om bij duurdere aankopen altijd een deskundig onderzoek uit te (laten) voeren.

TE KOOP AANGEBODEN: nieuwe buddyseatstickers 2 stuks voor € 10,-. doming logo voor royal zijspan € 10,-. p/st.

Ferdy van Haperen fapa@live.nl

TE KOOP AANGEBODEN: Nieuwe draadbomen ad. € 50,-.

Jaap Overwater. Tel. 0297-564047.

TE KOOP AANGEBODEN: cilinders en zuigers, koppen en krukassen, versnellingsbakonderdelen, dynastarters. NU of NOOIT en NOG MEER

Cees Vink 071-3011491 of Ben Koppert 0252-519188

TE KOOP AANGEBODEN: Nieuwe en gebruikte Heinkel-onderdelen. Ook voor bemiddeling bij koop of verkoop! **Johan Vloedveld Tel. 0541-291784**

TE KOOP AANGEBODEN: Bandjes Continental 400x10 €40/st en Heidenau (ook tubeless) 110*90*10 €45/stuk. Koolborstels Bosch/SIBA €15 en €18. Elektronische ontsteking (dus geen condensator meer!) van AccuSpark UK €59. Stuurinrichting Kabine €150. Achteruit tandwielenset €200

Gerard Vingerhoed 0640100228 heinkel@planet.nl

TE KOOP AANGEBODEN: Alles van en voor uw Heinkel. Onderdelen -Reparatie -Onderhoud, In en Verkoop. Transistorontsteking met gebruiksaanwijzing €30,- excl. verzendkosten (€ 3,-)

Léon Bemelmans 043-6041193 leon.bemelmans@planet.nl

WIL JE ZAKEN AANBIEDEN OF BEN JE JUIST OP ZOEK NAAR IETS IN HET BIJZONDER VOOR JOUW HEINKEL?

MAIL DE REDACTIE: redactie@heinkelklubdekwakel.nl

- GELIEVE DE ADVERTENTIE TEKST AAN TE LEVEREN IN MAX. 200 TEKENS.
- ZONDER TEGENBERICHT WORDT EEN ADVERTENTIE SLECHTS EENMAAL GEPLAATST.
- ADVERTENTIES VAN LEDEN ZIJN GRATIS, NIET-LEDEN BETALEN €10,-

De ter nagedachtenis aan Adriaan van Breda

Wij, Simon en Nettie, hebben ons opgegeven voor de rit van Tonny en Andrea, omdat we Adriaan goed hebben gekend en ook het Brabantse land erg mooi vinden. We hebben er de gehele week naar toegeleefd. De week is begonnen met hoosbuien en elke dag maar weer, de gehele week regen en regen en nog eens regen. De weersvoorspelling; regen. Ook zaterdag zou het niet droog blijven. We zijn zaterdagochtend vertrokken van huis en jawel, in de regen. Gelukkig klaart de lucht op en vanaf Utrecht is het eigenlijk droog gebleven tot Ravenstein aan toe. Zou Adriaan hier toch nog de hand in hebben???

We komen aan op de parkeerplaats bij de kerk en het valt op dat eigenlijk niemand erg enthousiast is. Wat is het geval. Een Heinkel van een van de al gearriveerde leden start niet. Onmiddellijk stappen de overbehulpzame leden, waaronder Kees Storm erop af en duwen hem aan. De Heinkel slaat aan en Kees is een fractie van een seconde te laat en valt zo met zijn gezicht op het asfalt. Kees bloedt flink bij zijn oog en vanuit zijn bovenlip. Kees en Kitty hebben de rit niet meegereden, zijn eerst naar de EHBO post gegaan om beide plekken te laten hechten en toen naar huis gegaan. We leven allemaal met hen beiden mee en hopen ze weer op het Afheinkelen te treffen. Sterkte Kees!

Bij aankomst in de Sint Rochusstraat is het een drukte van belang. Veel Heinkelvoertuigen staan al te popelen om te gaan rijden. We zijn allemaal welkom geheten door Tonny en Andrea, die ons binnen met koffie en cake verwennen. Daar we met 18 voertuigen zijn, hebben zij een nicht en neef bereid gevonden ons te verzorgen. Fantastisch! Dank jullie wel. De gehele rit is bij Gonnie en Jan de zijspanman in het hoofd gestampt want zij wisten alles uit het hoofd en zetten precies op de juiste plek de aanwijsscooters neer. Hulde aan deze twee mensen!! Hoewel Andrea, zij hoefden alleen jou maar te volgen, toch! Alles liep gesmeerd, mede dankzij een uitgebreide routebeschrijving, verluchtigd met foto's uit Adriaan's leven en zijn leven met Heinkelklub De 'Kwakel'.

Wij kunnen niet anders zeggen dat het een schitterend gebied is, met heerlijk rustige weggetjes, schitterende vergezichten, prachtige monumentale dorpjes en kleine stadjes. Ook een prachtig aspect in dit gebied, waar Adriaan is groot geworden, zijn de dijken. Die schitterend hoge dijken met in de verte de Maas of de oude Maas. Absoluut fabuleus. Nooit van Macharen, Berghem, Herpen, Overlangel, Reek, Neerloon, Demen en ga zo maar verder, gehoord! Zo rij ik zowat achteraan in de groep op de Lutterweg in Oijen, ongeveer een kilometer van de eerste korte pauze af. Het noodlot slaat toe, onze Kabine gaat slingeren met zijn kont en jawel, daar sta ik met een platte achterband. Gelukkig kon ik snel alles opzoeken, een reserveband, die hard genoeg was, een krik met toebehoren en een stel sleutels. Hier komt de echte clubgeest weer naar boven! De laatste rijders, die aanwezig waren helpen spontaan, alsof het hun eigen voertuig was. Wat een hulp, wat een vriendschap. Heel erg bedankt dat jullie voor mij vieze handen wilden maken. Snel doorgereden naar de eerste pauze bij de sluizen van Lith. Daar aangekomen verwacht je natuurlijk veel commentaar, dus hebben we razendsnel iedereen een chocolade beschuitje aangeboden ter ere van onze kleinzoon Chris.

Halverwege de totale rit is onze pauze ingelast, door Tonny en Andrea bij het etablissement “D’n Handwijzer” in Herpen. Voor velen een bekende stop. Voor je het weet staat de koffie met appeltaart en slagroom voor je klaar en ook bij de koffie nog een glaasje met slagroom en likeur. Bij een paar leden was de appeltaart nog bevroren, maar ja er zijn van die leden die snel eten. De bediening komt snel langs om de klacht te beoordelen en neemt snel de koude appeltaart weer terug. Uiteraard ook bij de snelle eter. U raadt het al, hij levert een klein overgebleven stukje koude appeltaart in en krijgt prompt weer een gehele nieuwe warmere terug geleverd. Ja, zo komt Jan Splinter door de winter!!

Gelukkig heeft Pauline ook de slagroom weer aangeleverd gekregen. Iedereen is zeer tevreden en na het toiletbezoek gaan we weer op reis. Een prachtig stuk Brabant glijdt onder onze wielen door. Zo komen we door een gebied van het “Brabants landschap” met een koppel heel bijzondere koeien. De hoorns zijn heel erg groot, misschien wel een meter

en staan dreigend omhoog. Hoe ze heten, ik weet het niet. Ze zijn terug te vinden op de perfecte fotoreportage, welke Gonnie Spiegelreflex erover gemaakt heeft. Een paar spetters!! Jawel, Adriaan geeft een teken van zijn aanwezigheid vlak bij het kanon. Jullie weten wel, het grote kanon welke afgeschoten werd tijdens Adriaan's uitvaartplechtigheid. Daarna een puzzel op het schuttersveld in Ravenstein. Hoog, heel hoog op een mast kijkt de afbeelding van Adriaan, als schutter, door hem zelf gemaakt, over de bomen, velden en dijken en ook over de Heinkelklub! Een prachtig stukje werk van hem; onze Adriaan. We komen daarna nog o.a. door Huisseling, Deursen, Neerlangel, Demen, Dieden weer terug op de parkeerplaats, vanwaar we vertrokken zijn deze morgen, nl. Dennenburg.

De meeste voertuigen worden alvast opgeladen, dan is dat werk maar gedaan. Tja, je durft het haast niet te verwachten, maar zou er misschien nog een kopje koffie voor ons zijn? Uiteindelijk hebben we nog een behoorlijke reis voor de boeg. Nou, dat werd heel wat anders! Neef en nicht verrassen ons met een uitstekende groentesoep, zelfs ook een vegetarische, hulde aan deze gastvrijheid! Daarna komen de saladeschotels op de tafel, ook weer een vega uitvoering! Ik heb moeite om het tempo bij te houden, want er hoort bij Tonny en Andrea ook nog iets te drinken bij. Als klap op de vuurpijl volgde ijs met slagroom. We hebben allemaal gesmuld. En de sfeer die was fantastisch, dank je wel Adriaan.

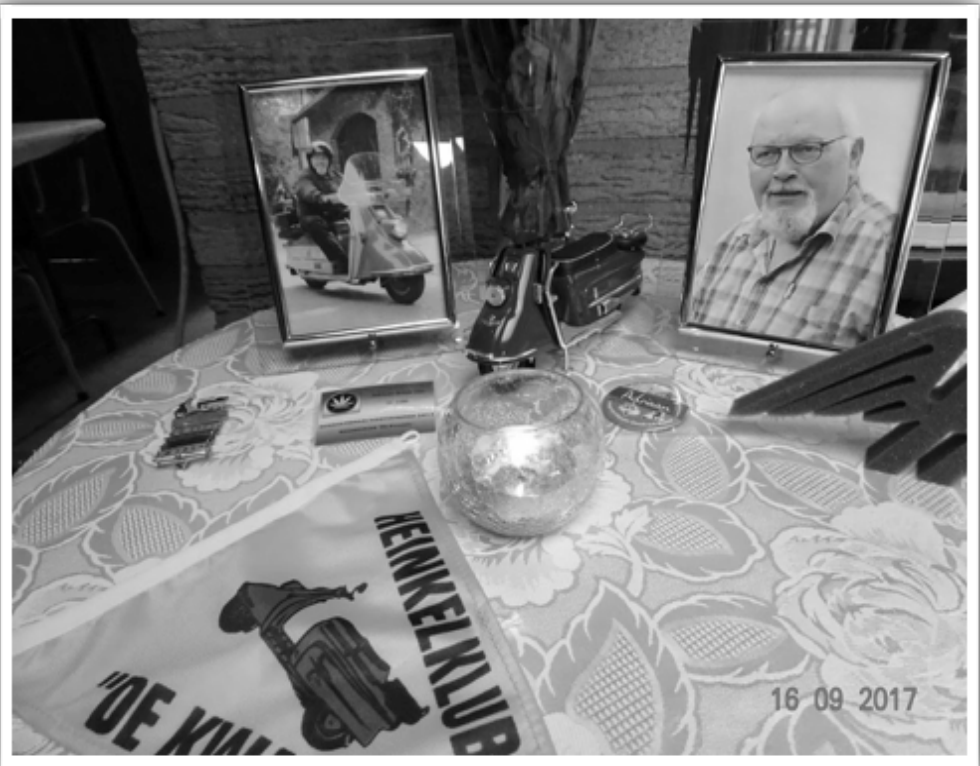
Tonny en Andrea jullie hebben ons overvallen met zoveel goede dingen, heel, heel erg bedankt voor de liefde en de gastvrijheid die jullie aan de Heinkelklub gegeven hebben. Ik ben het helemaal eens met Jan Piels, dat we jullie benoemen tot de PARELTJES van het Brabantse land.

Nogmaals het is fantastisch geweest,

Simon van der Heden, die niet op de bezemwagen stond.

Herdenkingsrit Adriaan van Breda

Vandaag 16 september 2017 is het precies 2 jaar geleden dat Adriaan het hogerop ging zoeken. Dit was de aanleiding om een memorial-rit te gaan rijden voor deze Heinkelman in hart en nieren. Toen wij in het voorjaar bij Tonny en Andrea op bezoek waren en met het voorstel aan kwamen dragen, waren ze meteen enthousiast. Ze wilden dit maar al te graag doen en dan met alles erop en eraan! Afsproken werd dat de dames de rit helemaal zelf zouden uitzetten. Andrea kwam met het idee om langs zoveel mogelijk herinneringsplekken met betrekking tot Adriaan er in op te nemen. Verder spraken we af dat wij voorop zouden rijden om het voor en door elkaar systeem goed te laten verlopen. Ook zouden we een keer

proefrijden om te controleren of de rit perfect was. Dit hebben we samen met de twee dokters uit Cuijk gedaan en tevens een van die dokters gevraagd om als sluitrijder te functioneren. Ad had hier geen enkele moeite mee. Het was inmiddels augustus toen we de rit gingen testen en we stonden er versteld van hoe goed de dames hun best hadden gedaan. Na afloop hiervan hebben we nog onder het genot van een bakkie leut alles doorgesproken, want het moest allemaal kloppen. En ja, dan is het zover, we gingen vroeg richting Deursen-Dennenburg om de Heinkelfamilie op te vangen. Alleen, we waren wéér niet de eerste: Japio Overwater en Adriaans 'Heinkelzootje' Cootje Bakker waren al gearriveerd! Het weer was droog maar dreigend, maar persoonlijk zat ik daar helemaal niet over in wat betreft de regen. Ik voelde gewoon aan dat Adriaan van bovenaf met ons zou zijn! Dit bleek ook zo te zijn, alleen, bijna op het eind van de rit moest hij ons toch nog een beetje plagen maar hij had er wel voor gezorgd dat we konden schuilen onder een groot viaduct onder de A50! We waren hier ook niet alleen, er stond ook nog een groep Solexrijders te wachten tot het droog werd. Vlak voor de start op deze dag was er toch nog een vervelend moment voor de altijd behulpzame Kees Storm. Wat was het geval? Ik zal het zo goed mogelijk proberen uit te leggen want ik was er zelf niet bij toen het gebeurde. Ik heb het dus van horen zeggen want wij zaten inmiddels aan de koffie met cake bij de dames Van Breda in huis toen we hoorden over Kees zijn val. Zelfs Kitty heeft het niet zien gebeuren. Er wilde een scooter niet starten voor vertrek en Kees, behulpzaam als altijd, zou de scooter wel een duwtje geven. Maar ja, er zit zo'n power in die man dus je raad het al, de scooter liep meteen. Maar Kees die nog in de duwhouding liep viel op zijn 'plaat' omdat hij geen steun meer had van de scooter. Het gevolg was dat het letterlijk en figuurlijk niet meer goed zat tussen neus en lippen. Het was zelfs zo erg dat de met spoed toegesnelde Kitty naar het ziekenhuis moest om de schade op te laten nemen en de boel is daar toen vakkundig gehecht! Ja, dat was pech voor deze lieve mensen. Helaas, maar begrijpelijk, hebben we hen niet meer gezien op deze gedenkwaardige dag. Als gevolg hiervan hadden we nog een probleem met de desbetreffende Heinkelrijder. Hij voelde zich zo schuldig dat er nogal op hem ingesproken moest worden. Het kan immers iedereen overkomen,

meestal gaat het goed, maar nu ging het fout, pure pech. Dat probeerden we hem aan het verstand te brengen. Gelukkig kwam er tijdens de pauze toch wel weer een smile op zijn gezicht. Verder was er nog een pechgevalletje, maar dan van komische aard. Je kent hem wel, die komische man met dat gekke hoedje en de vele grappen, Simon geheten. Van de Trojan, oh sorry, ik bedoel de Heinkel Kabine van onze aardappel-koning uit de 'Parel van de Haarlemmermeer', daarvan liep de achterband langzaam leeg en dan komt er een moment dat deze helemaal leeg is en vervangen moet worden. Geen probleem natuurlijk, máár waar Simon geen rekening mee had gehouden had was dat zijn voertuig in het Verenigd Koninkrijk geproduceerd was en dat ze daar een ander maat sleutels gebruiken dan wij hier gewend zijn. Geen probleem voor Simon want zijn lijfspreuk is: 'Op elk moertje past een sleutel!' Dus de krik eronder en de handrem erop! Maar daar de Cabine van Simon maar 1 achterwiel heeft, had de handrem ook geen nut en dus schiet het autootje van de krik af! Ja, die Simon is af en toe nog verstrooid ook! Maar met behulp van andere Heinkelrijders hebben ze het autootje toch weer op zijn 'pootjes' gekregen en kon de tocht voortgezet worden naar de plek waar wij inmiddels al een halfuur stonden te wachten bij het

sluizencomplex in Lith. Hier waren we eerder ook al eens geweest o.l.v. Adriaan. Simon, ik hoop dat je er weer wat bijgeleerd hebt, gebruik van goed gereedschap is het halve werk.....! De grote kletspauze was in Herpen bij 'De Handwijzer' vanwaar we tijdens de laatste rit van Adriaan gestart waren. Hier hebben we gezellig onder het genot van een kopje koffie de inwendige mens versterkt zodat we de rit konden vervolgen. De volgende kletspauze was in Ravenstein. We kregen hier de opdracht om hier ergens Adriaan te zoeken?!? Adriaan had nl. een zelfportret gemaakt als koningsschutter t.g.v. zijn 25-jarig lidmaatschap bij het gilde. Dat heeft een mooie plaats gekregen in dat mooie stadje. Alleen, wij zagen hem nergens. We keken namelijk veel te laag. Hij stond op een hele hoge paal en kwam boven de boomtoppen uit! Dat was wel verrassend, ook zijn we nog langs "zijn" kanon gereden die tijdens zijn uitvaart nog werd afgevuurd. Ook de plaats van de Vlaam, waar we verscheidene keren zijn gestart, zijn geboortehuis en het Kempke waar Adriaan het Aanheinkelen nog had georganiseerd zijn we gepasseerd. Na afloop van deze prachtig rit werd we gastvrij ontvangen in huize Van Breda. We kregen een 3-gangen menu voorgeschoteld: een lekker groentesoepje met ballen vooraf. Gelukkig kwam Theo Arts na mij anders had hij ze er allemaal uitgevist.....Hierna stond er een joekel van een koude schotel klaar, die ook gretig aftrek vond en als toetje 3 soorten ijs met slagroom! 'Daar kun je nog eens schooiers mee vangen', is bij ons een gezegde. Zelfs, ik kom toch weer op hen terug, onze Simon en zijn Netty, die van tevoren kenbaar hadden gemaakt dat ze niet zouden mee-eten omdat ze vegetarisch zijn, werden door Tonny en Andrea voorzien van een vegetarisch soepje en koude schotel! Nou heeft Simon altijd wel zijn woordje klaar maar hier werd hij wel een beetje beduusd van en dat wil wat zeggen. Hij heeft Tonny en Andrea namens de Heinkelklub dan ook heel hartelijk bedankt voor deze gedenkwaardige dag. Ook Sonja en Evert worden nog even in het zonnetje gezet voor hun 50 jarig huwelijksdag en ondanks dat Sonja niet van zonen houdt heb ik toch kans gezien om haar een paar welgemeende pakkerds te geven. Japio Overwater werd door ons toegezongen omdat hij op deze dag jarig was. Simon en Netty hebben ons getrakteerd op een 'beschuit' met blauwe muisjes bij het sluizencomplex want ze waren weer opa en oma geworden van een

gezonde kleinzoon! Ook jullie gefeliciteerd met dit kleinkind, daar mag je best trots op zijn!

Tonny en Andrea hartelijk bedankt voor deze speciale dag, zeker voor jullie tweeën, maar ook voor ons! Bedankt, jullie hadden het geweldig voor elkaar, helemaal in de geest van Adriaan! En als iemand nog met een lege maag naar huis is gegaan, dan lag het helemaal aan zichzelf! Wij weten zeker dat Adriaan vanaf zijn wolk heel trots op jullie neer kijkt! Maar trots was hij altijd al op jullie, dat liet hij ons meerdere malen blijken. Jullie kunnen met een heel goed gevoel op deze dag terugkijken. Ook de waardering voor Adriaan spreekt uit de opkomst van ongeveer 30 personen die op deze dag aanwezig waren en de grote opkomst bij de crematie. Hij heeft dit verdiend.

Adriaan, we zullen je nooit vergeten !

Jan en Gonnie

BBQrit Arie Verdonk en Jaap Overwater 01 oktober 2017

Laatste zondagrit 2017 van HKDK. Hoe is het mogelijk? De laatste alweer! Het seizoen is voorbij gevlogen. Deze BBQrit start vanaf een nieuwe locatie, Poldersport aan de Boterdijk. Nog steeds in De Kwakel, het hart van de club. Arie Verdonk, onze ritmeester, fluit om 12 uur dat het tijd is voor vertrek. Sluitrijder Jaap Overwater maant de scooterrijders het terrein te verlaten, want een hele groep lijkt geen haast te hebben om achter Arie aan te sluiten. Een pluchen beer zit op de plek waar anders zijn bordje “sluitrijder” zit. Het bordje wordt voor nood achter het scherm geklemd. Voor korte duur, in no time valt het op de treeplank. Ach ja, Jaap kennen we wel als sluitrijder.

Iemands Heinkel start niet op het moment suprême en de man gaat op zijn gemak de bougie bekijken. Onze gedachten: twaalf uur is twaalf uur en in de regel rijdt alles en iedereen weg op dat tijdstip. En anders heb je gewoon vette pech. Later zien we scooter en berijder een beetje onverwacht terug bij de klets Pauze. Die is bij een brug over de Amstel. In de tussentijd hebben we ontspannen kilometers afgelegd door mooi groen gebied. Het heeft de laatste weken nogal eens geregend en de hoeveelheid zonneschijn was niet indrukwekkend. Daarom is er niks verdord. De wegen heten hier o.a. Boerenweg en Veldweg. Ergens een garantie dat je dan bomen met groene bladeren en groene weilanden te zien krijgt. Er is een stuk bij waar het asfalt slecht is. De vering krijgt het aardig voor zijn kiezen op deze lappendeken. Een mooie test om te zien hoe goed de wegligging van de robuuste Heinkel is. De wind waait stevig op de open stukken. Bij volle tegenwind en meer gas geven in de vierde versnelling, gaat de koppeling iets slippen. Ook mooi groen is de scooter van Ton Jr., die met zijn oudste zoon Mark achterop rondrijdt. Inderdaad, het is geen Heinkel. Wel een tweetakt Goggo die Ton Sr. vroeger heeft aangeschaft vóórdat zijn Heinkelperiode begon. Deze scooter is dus al 60 jaar in de familie en dat is best bijzonder.

José is niet eens aan de start verschenen. Een technisch mankement van onbekende aard houdt haar spierwitte combinatie in de garage. Ruud is met Jan Samsom op stap met de motor. Beide heren komen alsnog naar de BBQ als het bijna donker wordt. Beter laat dan nooit!

André Visser is voor de verandering eens met zijn Trojan gekomen. Het wit-blauwe autootje is een vrolijke verschijning. Eveneens vrolijk is zijn altijd goedlachse passagiere Elly Out. De rit gaat na de klets-pauze voorlopig verder. We zien meer natuurschoon langs ons netvlies trekken. Hoe al deze mooie, rustige wegen te vinden zijn? Arie verklaart: als je tachtig jaar in deze omgeving woont, weet je ondertussen wel waar je prima met de motor/scooter relaxte ritten kan rijden.

Wij zijn er blij mee. Het voor-en doorelkaar systeem werkt als de beste. Zie je het geelgroene hesje van Jaap, mag je op de starter drukken en snel aansluiten. Gerrino heeft ergens langs de weg gestaan als aanwijzer, moet hij helemaal naar voren zien te komen. Zijn Heinkel had het moeilijk vandaag, zei hij met een brede glimlach. “Al die massa die ik mee moet slepen, Sonja weegt niet niks natuurlijk”. De tweede pauze is voor de deur van Force Majeure, een kledingfirma op een bedrijventerrein in Amstelveen. De camper van Co Bakker staat daar opgesteld en men krijgt snijkoek met boter en een bekertje chocolademelk. Truus Overwater schenkt in en als er over is, kun je een tweede bekertje krijgen. De Tulp moet namelijk het hele jaar blijven bloeien.

Amstelveen ligt niet ver van De Kwakel. In de veronderstelling dat we redelijk op de terugweg zijn na het zien van een bord Uithoorn, de BBQ rit is meestal een betrekkelijk korte, weet Arie nog eens een fraai stuk route uit de hoge helm te toveren. We doorkruisen Rijnsaterwoude en dat is toch iets verderop. Mijn Heinkel heeft steeds meer last van de slippende koppeling, de top is begrensd op 65km/u. Op zich is dat genoeg. Een tweede probleempje was het dat 's morgens bij vertrek de motor niet meer stationair wilde lopen en erg plofte in de uitlaat bij gas afsluiten. Dit in tegenstelling tot de week ervoor, de rit van- en naar Woerden was geen

enkel probleem. Vandaag een beetje de carburatie bijgesteld zo lukt het wel. De meeste stukken van deze rit worden in de derde versnelling gereden. Op zich zit daar genoeg snelheid in om de stoet bij te kunnen houden. Op de ambulance belanden is wel het laatste wat ik wil, want dit wordt mijn zesde rit dit jaar en zo komt de felbegeerde rittentrofee in zicht. Bovendien moet je in geval van panne een stukkie schrijven en daar heb ik een hekel aan! Toch is het een keer klaar met de bezienswaardigheden langs de weg te bekijken. Niemand belandt op de ambulance. De heren Mart Burgers en Harry hebben hun tijd kunnen verdoen met er volgzzaam achteraan hobbelen en elkaar te vermaken. Geen druppel regen gehad onderweg.

We draaien het erf op van Poldersport en binnen maakt men zich op voor de BBQ. Het bier komt uit flesjes, even omschakelen na jaren tappies te hebben gehad. Een mens past zich gelukkig snel aan nieuwe omstandigheden. Al gauw zijn er concentraties bruine flessen op tafel te zien. Dankzij een polsbandje kan het personeel aan de bar zien wie mag halen en wie bij een andere groep hoort. Ik zat een tijdje naast Anton Straver. Het nieuwe setje koppelingsplaten dat ik net daarvoor bij Johan Vloedveld had gekocht, viel hem op. We praatten een poosje over koppelingsproblemen, uitgelopen big-end lagers, verbrande- of zelfs gebroken kleppen, zuigers die vastlopen en ingevreten nokkenassen die loskomen van het aandrijf tandwiel. Leuke onderwerpen om over te brainstormen, niet om zelf mee te maken.

De BBQ zelf was prima voor elkaar. Schalen met heerlijke, malse vleessoorten, groene groentes, stokbrood en een salade. Zelf je stukje vlees of vegetarische hap bakken op één van de zes BBQs. Behaaglijk houtvuur achter je rug en dan gezellig aan tafel opeten. Je spreekt zomaar ineens die en die, waar je normaal gesproken niet verder komt dan gedag tegen te zeggen. Het wordt op een gegeven moment stiekem steeds leger in de zaal. Buiten is het donker geworden. Samen met Carole naar huis rijden, net als de heenrit. Verrèk! Haar scooter heeft een lekke band. Gelukkig is het het achterwiel. Saamhorigheid ten top in deze klub.

Hulpvaardige handen bieden uitkomst. Met inzet van Kees Storm, Gerard Vingerhoed en lichtman Hans vd Zwaan wordt het wiel gewisseld voor het reservewiel. De druk in de reserveband had hoger mogen zijn, de thuisreis blijft wiebelig verlopen. Ha ha, Carole heeft eens pech nà de rit! Maar je ziet het: samen uit, samen thuis.

Op naar het volgende seizoen.

Arie, Jaap en medewerkers, hartelijk bedankt!

VIEL PLATZ FÜR GEPÄCK

Doet ie 't of doet ie 't niet (vervolg)

Okay, het was nog een paar dagen goed weer. Ik had een polikliniek controle afspraak in Hilversum, tegenover het stadhuis, 25 Km bij mij vandaan ongeveer. Het parkeren is daar een dure aangelegenheid en ik weet nooit hoe lang ik daar bezig ben.

Mooie gelegenheid om Hein eens te nemen en parkeren kan op de stoep. Sinds mijn bok verlaagd is, kan ik 'm ook zonder hulp op z'n pootjes krijgen. Alles verliep vlot en weer naar huis. Onderweg moest ik voor een verkeerslicht stoppen. Ik hoorde een razend geluid van (dacht ik) een motorrijder die nog even door oranje wilde rijden. Maar helaas, ik was het zelf. Met een gierend toerental. Sleutel er uit getrokken en ja, wat nu? Van de weg af geduwd waar gras was en ik nog net de zij-standaard op het stoeprandje kon krijgen. Net genoeg uit de weg om niet aangereden te worden.

Gaskabel bekeken, (ik heb er helemaal geen verstand van) maar ik zag niets los hangen of zo. Ik ben lid van de wegwacht en ik vroeg me af of

die een ambulance hebben voor Heinkels. Eerst dan maar even de buddy-zit omhoog. De gaskabel gaat naar een dekseltje en dat dekseltje lag scheef los op een kokertje, waar denk ik de vlotter in zit. Ik zag schroefdraad dus dat moet er weer

opgedraaid, leek me. Je kan erbij door het zijklepje en met je arm over de buddy, maar veel ruimte is er niet en de motor is erg heet. Wat een gepruts, telkens zit 't weer scheef. Achteraf gehoord, dat er maar één stand is waarin die deksel past en daarvoor is een uitsparinkje dat precies in het nokje moet passen. Of zoiets, jullie weten dat natuurlijk allemaal, maar ik heb weer wat geleerd. Ik ga steeds meer van mijn Hein houden.

Nou ja, op een gegeven moment pakt de schroefdraad en echt waar, gestart, mijn engelbewaarder bedankt en zonder problemen naar huis. Nog even de deksel met een tang een klein beetje vaster gezet. Mooi toch, vol vertrouwen dus op naar het Veteranen treffen. Mooier weer kan je niet bedenken.

Helaas, hij **doet 't niet**, ja eigenlijk **wel** maar weer met een loeiend hoog toerental. Gelukkig had ik die deksel niet met kracht aan gedraaid, want dan was de boel beschadigd geweest. Voorzichtig (weer) losgedraaid. Opnieuw geprutst om nog maar een keer te proberen dat onwillige ding erop te draaien. Nu was de motor koud en dat scheelt wel een brandplekje. Toen dat eindelijk gelukt was, na een beetje vaster en lossere draaien en proberen, was het te laat voor de toertocht naar Woerden. De terugrit is een stuk later, dus toch maar naar Woerden. Alles verliep prima en Jan Samson die er reuze zin in had, liet zijn fantasie en plaatselijke weggennis de vrije loop. Met een klein groepje bleven we goed bij elkaar en plaats aanwijzen was soms niet echt nodig, zodat ik gewoon achter hem bleef rijden. Nou, daar heb behoorlijk voor op mijn kop gekregen van Jaap. Moet je gewoon toch uit je zelf doen.

In De Hoef gekomen bij het verkeerslicht bij de brug moesten we, echt waar, vijf minuten op rood licht wachten. Jan en degenen die achter hem reden waren vermoedelijk al zowat op het eindpunt van de rit en dik uit het zicht. Ik ken die weg goed "immer gerade aus" naar Nieuwveen waar de rit zou eindigen bij Ton Hoogenboom. Plankgas. Had Jan toch nog een omweggetje bedacht, nooit meer gezien, één volger had ik, maar die wilde toch al naar huis in de buurt.

Bij Ton aangekomen was ik de enige. Nog wat met Annette en een paar ophalers staan praten, tot het restant op kwam dagen. Wat mij betreft, ik was blij dat mijn Hein het weer prima had gedaan. Jaap en Arie wilden toch wel eens zien hoe mijn gepruts met die deksel er uit zag.

Eén professionele blik was genoeg. Zit scheef!!!

Toen gingen zij aan het prutsen. Sleuteltje 10 graag. Geregeld. Dopsleutel 10 en ratel kon ik zelf tevoorschijn toveren, waarvoor ik complimenten in ontvangst mocht nemen. Geweldig hoe ik geholpen ben, want het had waarschijnlijk niet lang geduurd of ik had weer een verhaal kunnen schrijven.

Hierbij wil ik alle mensen die mij in de 23 jaar die ik nu lid ben van de Heinkelklub, heel hartelijk bedanken. Ik hoop nog een tijdje te kunnen genieten van mijn Hein in goede gezondheid van Hein en mijzelf natuurlijk.

Marika Romeijn.

Van de redactie

Waarschijnlijk het laatste echt 'dikke' nummer van het jaar. Er zal krap een nietje in geperst kunnen worden en de VNPploeg mag een lange avond uittrekken om de boekjes keurig 'gevouwen en gestreken' af te leveren. Men vergeet nog wel eens, hoeveel clubleden achter de schermen het mogelijk maken dat er elke maand een mooi clubblad op de mat valt.

Inmiddels begrepen van Kees Storm dat hij weer helemaal de oude is. Met het aanduwen van mijn Heinkel, werd de behulpzaamheid bedankt met een smak tegen de grond. Een vroegtijdig einde aan wat een mooie rit zou worden ter herdenking van Adriaan van Breda. Volgens Kitty had de dokter gelijk wat meer hechtingen mogen zetten, zodat Kees nog eens 20 jaar jonger zou lijken. Eind goed al goed zullen we maar zeggen.

Terwijl ik de laatste hand aan dit exemplaar leg, schijnt de zon volop en is het maar liefst 25 graden. We gaan dus nog eenmaal een rondrit maken. Gezien de sobere weersverwachtingen en de akelig grote hoeveelheid bladeren op de weg, gaat de scooter definitief weer in zijn winterslaapje. Voorlopig is er een einde gekomen aan de ritten en daarmee de mogelijkheid om anderen te ontmoeten. Ik kijk dan ook uit naar het Aanheinkelen en de Ledenvergadering begin volgend jaar.

Met vriendelijke groet,

Roel Rievers

Sluitingsdatum kopij is 8 november 2017

redactie@heinkelklubdekwakel.nl / Mauritslaan 6 b, 6161 HV Geleen